

Pripovedke izpod peresa gorjanskih učencev ...

Pehtra baba pod Triglavom (priredba)

V Radovni je živela Pehtra baba. Poznala je neizmerne skrivnosti zelišč. Vsem je pomagala ozdraviti marsikatero bolezen. Ob nedeljah je šla v eno izmed hiš v Krnici na kosilo. Za obedovanje je vzela žlico od nekoga, ki je sedel pri mizi. To je pomenilo, da bo tisti, čigar je bila žlica, živel še sto let. Nekemu mladeniču je škodovala in ga ubila, zato jo je njegov praded izgnal. Ko so to ljudje izvedeli, so ji zažgali dom. Pehtra od takrat ni nihče več videl, ampak ljudje še vedno pravijo, da se še danes potepa nekje po dolini reke Radovne.

Nejc Petrov, 6. a

Pehtra baba (priredba)

Nekoč, pred davnimi časi, je živela baba Pehtra. Živela je na Pokljuki. Imela je zdravilno moč. Iz zelišč je naredila različne napoje za zdravljenje. Ljudje so o tej babi veliko govorili, niso je pa še nikoli videli.

Nekoč je v sosednji vasi živel deček, po imenu Kristjan. Živel je skromno življenje. To mu je bilo všeč. Pehtra ga je vsak dan in vsako noč opazovala. Zdel se ji je zanimiv. Ko je doma slišal za legendo o Pehtri, je takoj sklenil, da jo bo našel. Pehtra je to slišala in takoj pobegnila v hribe. Deček jo je iskal sedem dni in sedem noči. Bil je že izčrpan in komaj je hodil. Ko je zvečer zaspal, je med spanjem zaslišal čuden zvok. Prebudil se je. V temi je zagledal svetlo rdeče oči. Bilo ga je zelo strah. Velika pošast se mu je približevala. Začel jo je klicati na pomoč, a ga ni nihče slišal. Nato pa je Pehtra baba prišla predenj in začela mahati s palico. Pošast je začenjala izginjati v temi, deček pa je ostal brez sape. Pehtra baba je izginila.

Od takrat poznamo to pripovedko. Deček jo je povedal nam, mi pa jo pripovedujemo naprej.

Nika Knafelj, 6. a

Kako so v Radovni pregnali hudobca (priredba)

V Radovni so živeli trije hudobci – najmlajši, starejši in najstarejši. Za devetimi gorami in devetimi vodami pa so živeli trije vitezi. Ko so slišali za hudobce, so odšli do njih na boj. Bojevali so se, dokler ni ostal samo še en, to je bil hudobec. Hudobec je začel strašiti po vasi.

Vsi so se ga bali. Ko je zažvižgal na prste, so vse živali ušle iz hleva. Našli so jih zelo daleč stran. Vsi so bili zelo jezni na hudobca, zato so sklenili, da ga preženejo. Pregnati so ga želeli z ogledalom, saj so vedeli da se hudobec ko se zagleda boji samega sebe. Ko se je naslednjič prikazal, mu eno ogledalo ni pomagalo. Hudobec je vedel, za kakšen načrt gre, zato je naslednji dan odšel v Gorje, kjer je stala velika tržnica. Kupil je vse potrebno za svoj načrt. Zvečer, ko se je stemnilo, je odšel nazaj v Radovno, kjer je zamenjal ogledalo ter napisal listek, na katerem je pisalo »Dober načrt, a vam ni uspel«. Hitro se je skrival na senik, ker se je že daniilo. Ko so se vaščani zbudili, je vanje metal jajca, ki jih je našel na seniku. Nek vaščan se je domislil, da hudobca opazujejo tri dni, in sicer kam hodi, kaj počne, in najpomembneje, česa se najbolj boji. Opazovali so ga tri dni. Ugotovili so, česa se najbolj boji in kako ga odgnati. Vaščani so se oblekli v maske in naredili so velik krog. Hudobec se je spet prikazal iz svoje luknje in se znašel v sredi kroga. Mask se je hudobec zelo ustrašil, saj ga spominjajo na brate in boj. Hudobec se je začel ugrezati v tla. Želel je, da ga rešijo. Vaščani so v zameno želeli, da hudobec dela v Radovni kot živinorejec in poljedelec, v Gorjah pa kot trgovec. Hudobec jim je ustregel. Nihče se ga več ne boji, ker ne straši po vasi in ne izpušča več živine. Še danes pridno dela, če že ni umrl.

Zala Klinar, 6. b

Kako so v Radovni pregnali hudobca (priredba)

V Radovni, blizu Gorij, je živel hudobec. To je bil oven. Imel je velike ostre rogove in vsi so se ga bali. Vedno je nagajal otrokom in jih strašil. Tudi pastirjem je nagajal. Kradel jim je ovce, zato so bili pastirji zelo jezni. V družini, ki je živela blizu Laz, so bili trije sinovi. Vsi so bili pogumni. Najmlajši se je hudobca zelo bal. Oče jim je naročil: »Če mi ubijete hudobca, vam bom dal vse svoje premoženje, ko bom umrl.« Vsi so bili veseli, a najmlajši se je bal. Oče mu

je dal veliko spodbude, a še vseeno se je odločil, da bo šel zadnji. Naprej je šel najstarejši sin. Oče mu je dal čarobno palico. Ko si s palico potrkal na drevo, se ti je pred uči prikazala rdeča pika, ki je kazala, kje je hudobec. Ko je najstarejši sin potrkal s palico na drevo, ni nikjer opazil nobene rdeče pike. Ustrašil se je, saj je vedel, da se je izgubil. Očeta je zaskrbelo, da ga je hudobec raztrgal, tako kot je njegovega očeta. Oče je naročil, da gre naslednji najstarejši sin poiskat hudobca in brata. Ko se je sin poslovil, mu je oče dal enako kot prvemu sinu, le da je imel dve rdeči piki, ki sta kazali, kje je hudobec in brat. Hudobec in brat sta bila narazen vsaj 7 kilometrov. Brat je bil vesel. Ko je nekaj časa hodil, je naletel na brata; tedaj sta bila oba izgubljeni. Očeta je spet zaskrbelo, saj ju ni bilo domov že 12 dni. Oče je naročil najmlajšemu sinu, naj poišče hudobca in brata. Pri odhodu mu ni dal ničesar, le eno vrvico. Ni mu povedal, zakaj mu jo je dal. Najmlajši sin se je odpravil na pot in si označeval pot. Na poti je našel brata. Rekel jima je, naj gresta domov in da jima je označeval pot do doma. Brata sta odšla vsa šibka domov, najmlajši sin pa naprej. Ko je hodil po poti, je opazil hudobca. Hudobec ga ni videl. Najmlajši sin ga je napadel in ubil. Bil je zelo vesel. Skoraj je pozabil, da je po poti puščal vrvico. Ko se je po poti vračal domov, je imel velik nasmeh na ustih. Premišljeval je, kaj bo rekel očetu. Bilo je zelo pozno, zato si je iz listja naredil posteljo. Ko se je zjutraj prebudil, se je odpravil domov. Na poti se je odžejal v reki Radovni. Tako je dobil moč za nadaljevanje poti. Ko je prišel domov, je povedal vse, kar se je zgodilo. Vsi so bili veseli, da je bil živ in zdrav. Ko je oče umrl, je dobil vse njegovo bogastvo. Razdelil si ga je z bratoma in vsi so bili veseli. Tako so otroci spet normalno hodili v šolo, brez skrbi, da bi jih napadel hudobec. V vasi je bilo spet veliko veselja.

Maruša Jakopič, 6. b

Kako je strašilo v Spodnji Radovni

Reka Radovna izvira pod Triglavom in po čudoviti dolini teče proti Savi Dolinki. Na koncu svoje poti se prebije skozi sotesko Vintgar in se združi z našo najdaljšo reko.

Na reki Radovni so pred dobrimi sto leti ljudje zgradili tri elektrarne. Ena od njih stoji v Spodnji Radovni. Imenuje se HE Gorje. Moj dedek je v elektrarni delal dvajset let. Mojemu očetu je povedal zanimivo zgodbo.

Ob visokih vodah, ko je elektrarna delala vso noč, je včasih imel občutek, da ogromne železne cevi jokajo. Starejši strojniki so pravili, da je načrte za elektrarno narisal mlad inženir.

Pri tem se je nekje zmotil. Ko so elektrarno gradili, so ugotovili, da cevi niso prav napeljane. To so popravili tako, da so na ceveh naredili ovinek. Po pripovedovanju naj bi ta inženir umrl zelo mlad. Pravili so, da ob visokih vodah njegov duh pride v klet pod strojnico, ker se boji, da bodo cevi popustile.

To zgodbo so starejši delavci vedno povedali mlajšim zato, da so jih strašili. Dedek je povedal očetu, da cevi res ječijo. Tega se je navadil in ga ni bilo nič strah. Bolj ga je bilo strah neviht in strel, vendar je to že druga zgodba.

Danes je elektrarna daljinsko vodena. Nikogar ni tam, da bi srečal duha. Nihče ne ve, če ob visokih vodah še prihaja.

Matej Vogelник, 6. b

Pehtra baba v Poglejski cerkvi

Predavnimi časi, kot mi je pravila neka žena, je v Gorjah, v Poglejski cerkvi, živela zahrbtna in vseveda baba. Pravili so ji kar Pehta. Živela je samotarsko življenje. Poznala je različna zelišča, ki jih je uporabljala za različna mazila. Najmočnejši je bil narejen iz ognjiča in materine dušice. Vsak dan se je s culo na rami odpravila po zelišča. Ko se je vrnila, je bila zmeraj lačna, zato se je odpravila v vas k hišam bogatih. Bogati ljudje so se je zelo bali. Na mizi jo je moralo čakati že vse pripravljeno. Nekega dne se je odpravila k neki hiši. Ko je prišla noter, je na mizi ni nič čakalo. Za mizo je sedela samo majhna punčka. Pehta se je zelo razjezila, zato je ugrabila punčko, hišo pa je preklela. To je pomenilo, da bo prevladovala lakota in revščina. Pehta ni bila tako zlobna, kot so ljudje mislili. Punčko je vzgojila v prelepo in dobrohotno vilo. Vila je bila pridna učenka. Pehta ji je zaupala recepte za vsa mazila. Ko jo je učila ubijanja živali, je vila hotela ubiti žival, a je po nesreči ubila Pehto. Od takrat naprej se vaščani Pehte ne bojijo več, njihova junakinja in naravna zdravilka pa je vila.

Andreja Hudovernik, 6. a

Kako so v Radovni pregnali hudobca (priredba)

Dolina reke Radovne obsega tri vasi. To so Spodnja Radovna, Srednja Radovna in Zgornja Radovna.

V Srednji Radovni stoji hiša, ki se ji po domače reče pri Pangercu. V starih časih so tam imeli velik hlev, kjer so redili 18 krav. Vendar pa je v vasi obstajal neki hudobec, ki je nagajal ljudem, ki so imeli živino. Živali je izpuščal iz hlevov, da so pobegnile daleč stran. Nekatere so celo za vedno izginile in jih pastirji niso nikoli našli.

Tudi pri Pangercu je nekega dne prišel ta hudobec. Imel je skrivni tunel po katerem se je priplazil in odprl vrata od hleva. Vse krave so zdirjale in se razbežale stran. Pastir je slišal topotanje krav, zato je na pomoč poklical gozdarje. Gozdarji so večino krav ujeli in vrnili nazaj v hlev. Nekaj krav in veliki črni bik pa je izginilo v gozd. Pastir je bil jezen, zato je po njih poslal tri policiste. Policisti so jih ujeli in vrnili.

Naslednji večer je pastir postavil stražo. Celo noč je stal na preži, vendar je tudi to noč nekdo odprl vrata in izpustil krave. Pastir je bil pravočasen in je uspel vse krave vrniti v hlev. Dolgo je tuhtal in se spomnil kako bo ugnal hudobca. Gospodinjo je prosil, da splete kito iz česna. Česen namreč smrdi in pastir je računal na to, da bo smrdel tudi hudobcu. Kito iz česna je obesil velikemu črnemu biku okoli vratu in se naslednji večer spet postavil na stražo.

Ko se je začelo mračiti, so se vrata hleva spet skušala odpreti. Hrup odpiranja vrat je zbudil velikega bika, ki se je postavil pred vrata. Ker je česen na vso moč smrdel, se je hudobec vrnil nazaj v svoj tunel in se ni nikoli več vrnil.

Tako je mladi pastir za vedno ugnal hudobca iz doline Radovne. Ljudje v Radovni pa še danes z veseljem kmetujejo in redijo živino.

Nina Žemva, 6. b

Kako so v Radovni pregnali hudobca (priredba)

Ob robu doline reke Radovne, je živela čarovnica.

Bila je zelo stara, vendar je izgledala mlada saj je vsak dan pila napoj za pomladitev. Pod njeno kočjo pa je živel tudi hudobec, ki ji je te napoje zelo rad kradel da bi čarovnica izgledala bolj grda in stara. Nekega dne je čarovnica v kozarec, v katerem je ponavadi imela napoj za pomladitev dala napoj za počasnost in ga postavila na okensko polico, saj je vedela, da ga bo hudobec vzel. Res ga je vzel. Ko je prišel domov (v notranjost zemlje), ga je popil. Odpravil se

je nazaj do čarovnice. Po treh dneh hoje je končno prispel do čarovnične kočice, kjer je spet našel napoj za pomladitev. Mislil je, da če ga popije se bo urok za počasnost izničil. Doma ga je spet popil in urok je začel delovati v obratni smeri. Sedaj je vse delal zelo hitro in zato je bil neroden. Preden je prišel na površje zemlje je vse v svojem stanovanju razmetal. Ko je prišel do čarovnične kočice je na vratih našel napis »Ni me doma«. Odločil se je, da bo sam poiskal protiurok. Ker je od jeze pozabil na urok, se je zapodil v hišo in prevrnil nekaj napojev. Najprej je postal vijoličen, nato je dobil krila in plavuti na koncu pa se je spremenil v polža. Ko je med tem nazaj prišla čarovnica, je bila zelo besna, ko je zagledala, kaj je naredil. Premišljevala je, kaj naj naredil. Kasneje se je odločila, da ga poje, saj je nagajal tudi ljudem in še oboževala je polže.

In nikoli več ji ni nihče nagajal.

Laura Novak, 6. b